

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci
žalobce: V. S.

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje,
se sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2017 č. j. MSK 40440/2017, sp. zn.
DSH/8390/2017/Blá, o správních deliktech,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 14. 9. 2017 č. j. MSK 40440/2017, sp. zn. DSH/8390/2017/Blá žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu

zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Havířova č. j. MMH/83984/2016-7 ze dne 13. 2. 2017, kterým správní orgán I. stupně uložil žalobci pokutu ve výši 1 500 Kč za dva správní delikty podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), neboť jako provozovatel vozidla Daewoo Lanos RZ X v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, když se nezjištěný řidič dopustil jednání vykazujícího znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu tím, že dne 2. 2. 2016 v 2:00 hodin v Havířově-Městě na ulici 17. listopadu v blízkosti obytného domu č. p. 39 nerespektoval dopravní značku IZ 8a „Zóna s dopravním omezením – zákaz stání mimo označené parkoviště“ a s vozidlem v takto označeném úseku stál mimo označené parkoviště, čímž porušil ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dále jednání vykazujícího znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu tím, že dne 13. 2. 2016 v 9:24 hodin v Havířově-Městě na ulici Dělnická, směr z centra, v úseku poblíž křižovatky s ulicí Mánesova až Moskevská, kde je nejvyšší dovolená rychlost jízdy stanovena zákonem 50 km/h, překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci o 11 km/h, kdy jeho rychlost jízdy byla nejméně 61 km/h, čímž porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Současně mu byla uložena povinnost zaplatit náklady správního řízení paušální částkou 1 000 Kč.

2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které namítal, že se žalovaný opomenul vypořádat s námitkou, že ze žádného důkazu jednoznačně nevyplývá, že vozidlo bylo zaparkováno v působnosti dopravní značky IZ 8a a dále v případě porušení rychlosti nebylo předloženo žádného důkazu (fotografie), ze kterého by vyplývalo, kdo vozidlo řídil. Žalobce také namítal, že správní orgán I. stupně nebyl oprávněn zahájit řízení o správním deliktu žalobce, neboť k tomu nebyly splněny zákonné podmínky. Žalobce sdělil správnímu orgánu totožnost pachatele přestupku a povinností správního orgánu bylo sděleného pachatele „reflektovat a provádět ve vztahu k němu úkony“. Závěrem žalobce namítal, že jednal v dobré víře a učinil v souladu se zákonem kroky k převodu vozidla.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 27. 11. 2017 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 9. 2017 č. j. MSK 40440/2017, sp. zn. DSH/8390/2017/Blá, připojeným správním spisem žalovaného téže spisové značky, jakož i připojeným správním spisem Magistrátu města Havířova sp. zn. SD 649/16 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.

5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:
- z oznámení o podezření, že byl spáchán přestupek (či jiný správní delikt) ze dne 16. 2. 2016, že dne 2. 2. 2016 v 2:00 bylo hlídkou Městské policie Havířov na ulici 17. listopadu v Havířově-Městě zjištěno špatně stojící vozidlo tov. zn. Daewoo Lanos, RZ X, které porušovalo dopravní značení IZ 8a – Zóna s dopravním omezením. Tímto jednáním se řidič dopustil přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jelikož porušil ust. § 4 písm. c) téhož zákona. Jelikož se řidič na místě nenacházel, bylo na vozidlo umístěno vyrozumění pro nepřítomného pachatele dopravního přestupku. Přes registr vozidel OO PČR-1 bylo dále zjištěno, provozovatelem výše uvedeného vozidla je žalobce. Součástí spisu je rovněž fotodokumentace přestupkového jednání a situační nákresy map;
 - z výzvy k uhrazení určené částky ze dne 23. 5. 2016 č. j. MMH/19702/2016-3, že správní orgán I. stupně vyzval žalobce, jakožto provozovatele motorového vozidla Daewoo Lanos, RZ X, k uhrazení částky 300 Kč, neboť neznámý řidič výše uvedeným jednáním s předmětným vozidlem porušil povinnost podle ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu;
 - z oznámení o podezření, že byl spáchán přestupek (či jiný správní delikt) ze dne 29. 2. 2016, že dne 13. 2. 2016 v 9:24:46 byla naměřena vozidlu RZ X v Havířově na ulici Dělnická, ve směru jízdy od křižovatky s ulicí Mánesova ke křižovatce s ulicí Moskevská rychlost 64 km/h po odečtení odchylky ± 3 km/h byla výsledná rychlost 61 km/h. V daném úseku pozemní komunikace je nejvyšší dovolená rychlost stanovena zvláštním právním předpisem na 50 km/h. Rychlost byla změřena automatizovaným technickým prostředkem SYDO Traffic Velocity, výrobní číslo GEMVEL0025. K tomuto oznámení je přiložen protokol o měření průměrné rychlosti, na kterém je zřetelně vidět vozidlo s RZ X a naměřená úseková rychlost 64 km/h, ověřovací protokol č. 8012-OL-70417-15 silničního rychloměru SYDO Traffic Velocity, ze kterého se podává, že ověření bylo provedeno dne 7. 12. 2015 a jeho platnost byla stanovena do 6. 12. 2016 a dále přípis nazvaný Určení úseků pozemních komunikací k měření rychlosti vozidel Městskou policií Havířov, ze kterého se podává, že Městská policie Havířov je oprávněna měřit rychlost vozidel mj. v Havířově, sil. č. III/4746- ul. Dělnická. Z karty vozidla X vyplývá, že provozovatelem předmětného vozidla je žalobce;
 - z výzvy k uhrazení určené částky ze dne 11. 5. 2016 č. j. MMH/18547/2016-3, že správní orgán I. stupně vyzval žalobce, jakožto provozovatele motorového vozidla Daewoo Lanos, RZ X, k uhrazení částky 500 Kč, neboť neznámý řidič výše uvedeným jednáním s předmětným vozidlem porušil povinnost podle ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu;
 - z přípisu žalobce ze dne 31. 5. 2016, že žalobce podal odpor proti výzvě MMH/18547/2016-3 a MMH/19702/2016-3, k tomuto přípisu žalobce přiložil kupní smlouvu ze dne 14. 9. 2015 týkající se prodeje předmětného motorového vozidla;

- z předvolání k podání vysvětlení ze dne 15. 6. 2016 a 19. 7. 2016, že správní orgán I. stupně předvolal k podání vysvětlení E. M., kterého žalobce uvedl jako osobu, která měla mít vozidlo v užívání;
 - ze žádosti o sdělení údajů ISEO, že správní orgán I. stupně požádal odbor vnitra a živnostenský úřad, oddělení správních a dopravně správních evidencí o sdělení údajů z ISEO k osobě M. Z. a dne 12. 7. 2016 bylo tímto odborem správnímu orgánu I. stupně sdělena adresa trvalého pobytu M. Z.;
 - z předvolání k podání vysvětlení ze dne 12. 7. 2016 a 1. 8. 2016, že správní orgán I. stupně předvolal k podání vysvětlení M. Z., kterého žalobce uvedl jako osobu, která „s největší pravděpodobností spáchala přestupek“. Na tato předvolání, která mu byla doručena tzv. fikcí doručení na jeho trvalou adresu M. Z., nereagoval;
 - ze žádosti o sdělení pobytu ze dne 18. 7. 2016, že správní orgán I. stupně požádal Úřad práce ČR – krajskou pobočku v Ostravě o sdělení adresy pobytu či kontaktní adresy M. Z.;
 - ze záznamu o podaném vysvětlení ze dne 25. 7. 2016, že se k podání vysvětlení před správní orgán I. stupně dostavil E. M., který uvedl, že předmětné vozidlo koupil od žalobce a dále toto vozidlo prodal M.Z.;
 - ze záznamu o odložení věci ze dne 6. 9. 2016, že správní orgán I. stupně odložil shora uvedené přestupky, neboť ve lhůtě 60 dnů ode dne, kdy se o přestupcích dozvěděl, nebyly zjištěny skutečnosti odůvodňující zahájení přestupkového řízení proti konkrétní osobě;
 - dne 20. 9. 2016 vydal správní orgán I. stupně příkaz ve věci správních deliktů podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kterých se dopustil žalobce jako provozovatel motorového vozidla Daewoo Lanos RZ X. Proti tomuto příkazu podal dne 10. 10. 2016 žalobce odpor, ke kterému přiložil rozhodnutí o zastavení řízení Městského úřadu Bohumín ze dne 29. 6. 2016;
 - dne 2. 11. 2016 byl žalobce správním orgánem I. stupně vyrozuměn o provedení důkazů mimo ústní jednání dne 12. 12. 2016 v 10:30 hodin;
 - z protokolu o provedení listinných důkazů mimo ústní jednání ze dne 12. 12. 2016, že v tento ten se žalobce nedostavil k provedení důkazů mimo ústní jednání;
 - dne 13. 2. 2017 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o správních deliktech žalobce.
6. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je odvolání žalobce, které bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 10. 3. 2017. O odvolání žalobce, jak shora uvedeno, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 14. 9. 2017.
7. Podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění do 30. 6. 2017, právnická nebo fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.

8. Krajský soud předně konstatuje, že skutková podstata podle výše citovaného § 125f zákona o silničním provozu nepostihuje provozovatele vozidla za přestupek, nýbrž jej činí odpovědným za správní delikt. Odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt je podle § 125f zákona o silničním provozu konstruována jako objektivní, tedy bez ohledu na zavinění, s přípustnými liberačními důvody.
9. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť se žalovaný opomenul vypořádat s námitkou, že ze žádného důkazu jednoznačně nevyplývá, že vozidlo bylo zaparkováno v působnosti dopravní značky IZ 8a a dále v případě porušení rychlosti nebylo předloženo žádného důkazu (fotografie), ze kterého by vyplývalo, kdo vozidlo řídil. K této žalobní námitce krajský soud uvádí, že žalobce tuto námitku neuvedl ani v odvolání ani v průběhu celého správního řízení. Žalobou napadené rozhodnutí proto nemůže být nepřezkoumatelné, když se žalovaný námitkou týkající se skutkového stavu výslovně nezabýval.
10. Krajský soud se ztotožňuje se závěry správního orgánu I. stupně a také žalovaného, který odkázal na hodnocení důkazů správním orgánem I. stupně, tedy že v dané věci byl řádně zjištěn skutkový stav tak, aby mohl být žalobce bez důvodných pochybností uznán vinným ze spáchání správních deliktů podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Podklady založené ve správním spise vylučují pochybnosti o správnosti zjištěného skutkového stavu.
11. Žalobce dále namítal, že správní orgán I. stupně nebyl oprávněn zahájit řízení o správním deliktu žalobce, neboť k tomu nebyly splněny zákonné podmínky. Žalobce sdělil správnímu orgánu totožnost pachatele přestupku a povinností správního orgánu bylo sděleného pachatele „reflektovat a provádět ve vztahu k němu úkony“. Krajský soud hodnotí i tuto žalobní námitku jako nedůvodnou, neboť správní orgán I. stupně učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele (pachatelů) přestupků, přičemž žalovaný se v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí podrobně těmito nezbytnými kroky ke zjištění pachatele zabýval a krajský soud na tyto závěry žalovaného ve stručnosti odkazuje, neboť se s nimi plně ztotožňuje. Správní orgán I. stupně vyzval M. Z. k podání vysvětlení, avšak ten na předvolání nereagoval, jinou informaci o faktickém pobytu M. Z. se správnímu orgánu I. stupně nepodařilo zjistit, ačkoli se o to aktivně pokoušel. Sám žalobce u jednání před krajským soudem dne 1. 11. 2018 uvedl, že v době spáchání přestupků „v registru provozovatelů vozidel byl nadále veden on“. Při tomto jednání žalobce předložil přihlášku k registraci vozidla do registru silničních vozidel datovanou dnem 14. 9. 2016, přičemž je z ní patrné razítko podatelny Městského úřadu Bohumín s datem 20. 6. 2016. Z uvedeného vyplývá, že přihláška byla Městskému úřadu Bohumín doručena až několik měsíců poté, co došlo ke spáchání správních deliktů. Krajský soud tedy uzavírá, že v době spáchání správních deliktů byl žalobce provozovatelem vozidla a v rozporu s § 10 o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění do 30. 6. 2017, nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.
12. Závěrem své žaloby žalobce namítal, že jednal v dobré víře a učinil v souladu se zákonem kroky k převodu vozidla. Podle ust. § 2 odst. 15 zákon č. 56/2001 Sb., o

podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích je „provozovatelem silničního vozidla osoba, která je v registru silničních vozidel zapsána jako vlastník tohoto vozidla, není-li jako jeho provozovatel v registru silničních vozidel zapsána jiná osoba“. Podle ust. § 4 odst. 1 písm. a) téhož zákona „registr silničních vozidel je informačním systémem veřejné správy podle zvláštního zákona, jehož správcem je ministerstvo. Registr silničních vozidel obsahuje evidenci silničních vozidel, vlastníků a provozovatelů těchto vozidel.“ Podle odst. 2 písm. a) téhož ustanovení, v registru silničních vozidel se u silničního vozidla uvádí údaje o vlastníkovi a provozovateli, není-li totožný s vlastníkem. Pro posouzení deliktů odpovědnosti vyplývajících z § 125f zákona o silničním provozu je tedy rozhodující stav evidenční. V posuzovaném případě byl ke dni spáchání deliktů jednání 2. 2. 2016 a 13. 2. 2016 v registru silničních vozidel zapsán žalobce. Jak správně uváděly oba správní orgány, osoba prodávajícího může udělit plnou moc kupujícímu předmětného vozidla k podání žádosti o zápis změny vlastníka/provozovatele vozidla v registru vozidel, tím se ovšem prodávající nemůže zbavit odpovědnosti vůči státu v případě, že kupující smlouvu poruší a žádost nepodá – zákonnou odpovědnost nelze smlouvou přenést na třetí osobu. Bylo na žalobci, aby postupoval tak, aby evidenční stav byl v souladu se stavem skutečným.

13. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.
14. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovaný se práva náhrady nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 1. listopadu 2018

JUDr. Petr Indráček
samosoudce